

БРИТАНСЬКИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ ШКОЛИ Й РОДИНИ У ВИХОВАННІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Милян Жанна Іванівна

провідний спеціаліст

Ужгородський національний університет, Україна

Моральному вихованню дітей у Великобританії приділяється підвищена увага з боку суспільства, держави й школи.

Британські педагоги усвідомлюють необхідність співробітництва з родиною і найближчим оточенням дітей у моральному вихованні. З метою встановлення такого співробітництва видано низку державних актів, створені державні організації з координації спільної роботи родини й школи, проводяться наукові дослідження британськими вченими[1- 3].

Педагоги докладають значних зусиль для залучення батьків у справи школи. У вчителів практично немає сумнівів із приводу тієї важливої ролі, яка належить батькам у моральному вихованні дітей і значимості сімейного оточення на процес морального становлення дитини, особливо в молодшому шкільному віці. Британська школа усвідомлює, що родина є незамінним природним середовищем для формування моральної особистості.

Батьки зазвичай усвідомлюють свою відповідальність у моральному вихованні дітей, однак, деякі з них не проявляють достатньої активності для участі в шкільному житті. Їх ставлення до співробітництва зі школою варіюється від позитивного (залежить від відношення вчителя до їхньої дитини й ступеня власної відповідальності), до пасивно підтримуючого (не критикуючи, а, підтримуючи думку вчителів, вони, проте, не вважають за необхідне втручатися в їхні дії). Існують крайні випадки, коли батьки ставляться відверто негативно до школи й учителів (але це найчастіше буває, коли мова йде про неблагополучні родини). Частина батьків проявляє підвищену активність, намагаючись контролювати всі дії вчителів, нав'язуючи власну думку й не даючи проявляти ініціативу навіть своїм дітям. Але такі випадки є не занадто поширеними, і вчителі стримують подібні прояви активності батьків.

Учителі залишаються ініціаторами співробітництва з родиною з питань морального виховання дітей. Ними використовуються наступні основні форми взаємодії з батьками:

1. Формування батьківського активу, що складається з кількох людей, які призначаються директором або вибираються батьками. Їх основне завдання – налагоджувати конструктивні взаємини з учителями.

2. Батьківські вечори, які знайомлять батьків класу зі шкільними успіхами й невдачами дітей, особливостями вивчення окремих предметів, проблемами морального розвитку особистості, питаннями підтримки фізичного і психічного здоров'я дітей.

3. Методика «запрошення – візит», що передбачає запрошення батьків у школу з метою познайомитися з діяльністю школи. Подібні зустрічі батьків

дозволяють максимально використати ресурси їхнього співробітництва не тільки зі школою, але й комунікації між собою.

4. Різні форми позакласної діяльності – спектаклі, виставки, свята.

5. Програма «Візьми з собою домашню папку». Із цієї папки батьки одержують інформацію про всі події, які відбулися з їхньою дитиною, письмові прохання подзвонити або прийти в школу, пропонується список можливих занять, які повинен відвідувати їхній син або дочка.

6. «Гарячий телефонний зв'язок», яким можна скористатися, якщо буде потреба терміново зв'язатися з батьками, або, навпаки.

7. Консультації для батьків, у процесі яких батьки можуть одержати повну інформацію від учителів, директора про шкільні успіхи, способи виходу із можливих проблемних ситуацій, шляхи ефективного здійснення морального виховання дитини.

Асоціації батьків і вчителів теж є важливою формою співробітництва родини й школи по моральному вихованню у Великій Британії. Філії асоціацій є в кожному місті, у кожній школі. Їхня діяльність координується центральним органом управління. Робота асоціацій має не формальний, а ініціативно - діяльний, зацікавлений характер.

Вважаємо, що головна особливість міцного і взаємовигідного співробітництва вчителів, дітей, батьків і всіх зацікавлених осіб полягає не стільки в наявності різноманітних форм його організації, скільки в позиції адміністрації й педагогів шкіл, що ґрунтується на золотому правилі моральності: ставитися до інших так, як ти хочеш, щоб ставилися до тебе. Уважність, доброзичливість, повага у ставленні до батьків і дітей – ось що реально дає можливість школі налагодити взаємовигідне партнерство.

Британська школа прагне, щоб учителі й батьки були партнерами в моральному вихованні дітей, оскільки вони виконують загальне завдання – виховання дитини як особистості. Вважається, що їхня спільна діяльність буде максимально ефективною, якщо і батьки, і вчителі будуть добросовісно виконувати свої обов'язки.

Список літератури

1. Childhood and socialization. How children interact with adults in the family, the community, and the school. Ed. by P. Dreitzel, New - York, London, 2003. 182 p.
2. Griffiths A., Hamilton D. Parent, teacher, child: Working, together in children's learning. London, New- York, 2004. 211 p.
3. Long R. Developing parent involvement in primary schools. London, 2006. 177 p.